

pozbyla platnosti, že nedodržení nových sazeb stihá kartelová dohoda vysokými smluvními pokutami, že tím jest vázána i žalovaná pojišťovna a že se v důsledku těchto okolností sporná smlouva stala bezpředmětnou a nesplnitelnou, jest i tato námitka neodůvodněna. Vydání nové sazby o sobě se nemohlo dotýkati platnosti a závaznosti starší smlouvy, třebaže sazba byla schválena vládou. Když podle § 5 obč. zák. ani zákon zpravidla nepůsobí zpět a nemá tudíž vlivu na dřívější jednání a na práva před tím nabytá, musí to tím spíše platiti pro sazbu, na níž se usneslo sdružení soukromých podnikatelů. Poukazuje-li žalovaná v této souvislosti k tomu, že jest vázána novou sazbou a kartelovou dohodou, a snaží-li i z toho dovoditi nemožnost plnění spornou smlouvu, jest jí připomenouti, že § 1447 obč. zák. v každém případě předpokládá nemožnost plnění nahodilou, tudíž nezaviněnou. Z toho plyne, že se žalovaná nemůže dovolávati náhody a tudíž dobrodiní § 1447 obč. zák., pokud si sama zavinila okolnosti, z nichž nyní dovozuje nemožnost plnění, t. j. pokud tvrzená vázanost spočívá na její vlastní vůli, poněvadž po vzniku sporné smlouvy a jsouc jí vázána převzala nové závazky odporující této smlouvě. Pokud by však zejména tvrzení žalované, že nedodržení nové sazby se stihá konvenčními pokutami, mohlo a mělo poukazovati k možnosti nátlaku na žalovanou pojišťovnu v tom směru, by porušila starší smlouvu nezrušenou a nadále závaznou, nelze k tomu po zákonu vůbec přihlížeti při posuzování otázky, o níž tu jde, poněvadž by tu šlo o nátlak nedovolený, jenž by se vymykal z rámce zákona a jemuž by se nemohlo dostati pomoci soudů.

Čís. 8993.

Třetí osoba, již přísluší k předmětům, stíženým zatímním opatřením, právo nedopouštějící výkon exekuce, může odporovati prozatímnímu opatření žalobou podle § 37 ex. ř.

Vlastnictví, jež si prodatel vyhradil k prodané věci až do úplného zaplacení kupní ceny, jest právem, nedopouštějícím výkon exekuce (prozatímního opatření).

Do rozsudečného výroku prvního soudu, vyhovujícího žalobě podle § 37 ex. ř., nelze pojmáti dodatek: »a exekuce se zrušuje«.

(Rozh. ze dne 25. května 1929, Rv I 62/29.)

Bertě S-ové bylo k zajištění peněžité pohledávky povoleno proti Rudolfu I-ovi prozatímní opatření zabavením nákladního auta. Žalující firma, tvrdíc, že zabavené auto prodala Rudolfu I-ovi na splátky s výhradou vlastnictví, podala na Bertu S-ovou žalobu o nepřípustnost prozatímního opatření. Procesní soud první stolice vyslovil v rozsudečném výroku, že prozatímní opatření jest nepřípustné a se zrušuje, a dodal: »Prozatímní opatření ohledně auta trvá až do právoplatného rozhodnutí tohoto sporu.« Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, vyloučil však z nálezu prvního soudu slova »a se zrušuje«.

D ů v o d y:

Dovolatelka uplatňuje jen dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s. a, provádějíc jej, klade si dvě otázky: 1. Má třetí osoba, již k předmětům zatímným opatřením postiženým přísluší práva, jež podle § 37 ex. ř. činí exekuci nepřipustnou, i proti zatímnému opatření právo zrušovací? 2. Je výhrada vlastnictví k prodané věci vůbec právem ve smyslu § 37 ex. ř.? Tyto otázky nejsou přesně formulovány a měly by patrně zníti takto: 1. Smí třetí osoba, které k předmětům zatímným opatřením postiženým přísluší právo, jež by nedopouštělo výkon exekuce, odporovati zatímnému opatření žalobou ve smyslu § 37 ex. ř.? 2. Je vlastnictví, které si prodatel vyhradil k prodané věci až do úplného zaplacení kupní ceny, právem, jež nedopouští výkon exekuce, po případě výkon zatímného opatření? Odvolací soud odpověděl na obě tyto otázky kladně, což učinil v úplném souladu s ustálenou judikaturou nejvyššího soudu. Ve příčině otázky prvé stačí poukázati na rozhodnutí čís. 5227 a 7224 sb. n. s. Že věcná práva, tedy i právo vlastnické třetích osob, jsou právy, která nedopouštějí výkon exekuce, po případě výkon zatímného opatření, o tom není třeba obšírně se rozepisovati, neboť v tomto směru nebylo ani v nauce ani v soudnictví pochybností. To platí plnou měrou i o právu vlastnickém, jež si prodatel vyhradil k prodané věci až do úplného zaplacení kupní ceny, neboť nelze seznati, proč by při vlastnictví takto vyhrazeném měla nastati odchylka od pravidla, ano se výhradou na podstatě práva vlastnického nic nemění. Náзор dovolatelky, že výhrada vlastnictví k prodané věci není než převodem vlastnictví k zajištění, je mylný a odporuje úvaze, že výhrada vlastnictví není jeho převodem. Rozhodnutí nižších soudů vyhovuje v podstatě zákonu a bylo je potvrditi ovšem jen za současné opravy, že se slova »a se zrušuje« z rozsudkového nálezu prvního soudu vylučují. Slova ta jsou totiž v rozporu s poslední větou téhož nálezu a nepatří vůbec do rozsudku, neboť ve smyslu §§ 37 a 402 ex. ř. jest zatímné opatření zrušiti teprve, až se žalobě právoplatně vyhová.

Čís. 8994.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Jen tehdy, je-li jako domiciliát udána osoba různá od majitele směnky, má opomenutí včasné protestace v zápětí ztrátu směnečného práva proti příjemci.

(Rozh. ze dne 25. května 1929, Rv II 341/29.)

Směnka, opatřená doložkou »splatno v Olomouci« nebyla protestována. Směnečný platební příkaz proti příjemci směnky ponechal procesní soud první stolice v platnosti, odvolací soud směnečný platební příkaz zrušil. D ů v o d y: Výtky, že první soud nezjistil z obsahu směnky, že domicil na ní uvedený jest dostatečný a jasný, jest ospravedlněná. Z ustanovení §§ 22 a 39 směn. zák. jest nade vší po-